

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 182/07-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť A. K., B., zastúpenej advokátom JUDr. P. V., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Rt 11/92 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. K. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. septembra 2006 doručená sťažnosť A. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Rt 11/92.

Sťažovateľka odôvodňuje svoju sťažnosť tým, že je účastníčkou dedičského konania po manželovi MUDr. J. K., ktoré je vedené Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. D 6/93 a D not 1/94. Od 10. mája 2004 je konanie prerušené, pretože na okresnom súde prebieha pod sp. zn. 3 Rt 11/92 rehabilitačné konanie „*ohl'adom jednej zo zákonných dedičiek*“. Od roku 1998 okresný súd vo veci nekoná, pretože sa stratil súdny spis a v súčasnosti sa robí jeho rekonštrukcia. Sťažovateľka podala aj sťažnosť na zbytočné priet'ahy v konaní Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky a podnet verejnému ochrancovi práv.

Sťažovateľka v závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Rt 11/92 okresný súd porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a prikázal okresnému súdu konať v predmetnom konaní bez zbytočných priet'ahov.

Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 100 000 Sk a úhrady trov konania.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý podala zjavne neoprávnená osoba.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že sťažovateľka musí teda namietat' porušenie svojich základných práv, a v spojitosti s konaním pred všeobecným súdom je to možné len vtedy, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníčkou konania, v ktorom namieta porušenie základných práv (II. ÚS 3/05).

Z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, ako aj z ustanovenia § 49 zákona o ústavnom súde treba tiež vyvodit', že aktívnu legitímáciu na podanie sťažnosti majú tie fyzické osoby alebo právnické osoby, ktoré tvrdia, že namietaným postupom alebo rozhodnutím označeného orgánu verejnej moci boli porušené ich základné práva alebo slobody.

Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Rt 11/92, predmetom ktorého je rehabilitačné konanie „jednej zo zákonných dedičiek (pani S. K., ...), ktorá bola Okresným súdom Bratislava vidiek, rozsudkom č. 1 T 32/82 odsúdená pre trestný čin opustenia republiky s tým, že dedičský podiel prepadol v prospech štátu“.

Ústavný súd zo sťažnosti, z jej príloh a z rekonštruovaného spisu okresného súdu sp. zn. 3 Rt 11/92 zistil nasledovné:

Okresný súd uznesením sp. zn. 3 Rt 11/92 z 10. decembra 1996 zamietol žiadosť JUDr. V. K. o súdnu rehabilitáciu jej sestry S. K. podľa § 9 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení neskorších predpisov. Proti tomuto uzneseniu podala JUDr. V. K. sťažnosť, o ktorej Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 5 Rto 1/98 z 3. septembra 1998 rozhodol tak, že zrušil uznesenie okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu, aby o nej znovu konal a rozhodol.

Z uvedeného nevyplýva, že by sťažovateľka mala v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 3 Rt 11/92 procesné postavenie účastníčky konania. Predmetom tohto konania je súdna rehabilitácia S. K. na základe žiadosti jej sestry JUDr. V. K.

Zo sťažnosti a zistení ústavného súdu nevyplýva ani to, že sťažovateľka podala návrh na začatie konania, ktoré vedie okresný súd pod sp. zn. 3 Rt 11/92 (ako oprávnená osoba v zmysle ustanovenia § 5 citovaného zákona) a tiež z nej nevyplývalo, či sa o postavenie účastníčky v tomto konaní vôbec uchádzala. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla len to, že je účastníčkou dedičského konania, v ktorom však porušenie označených práv nenamieta.

Preto ústavný súd predmetnú sťažnosť odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. júna 2007